

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 61

16 kwietnia 2018

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2018/C 134/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2018/C 134/02	Sprawa C-518/15: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 21 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour du travail de Bruxelles – Belgia) – Ville de Nivelles/ Rudy Matzak (Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2003/88/WE — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Organizacja czasu pracy — Artykuł 2 — Pojęcia „czasu pracy” i „okresu odpoczynku” — Artykuł 17 — Odstępstwa — Strażacy — Czas pełnienia dyżuru — Dyżur w miejsca zamieszkania)	2
2018/C 134/03	Sprawa C-16/16 P: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 20 lutego 2018 r. – Królestwo Belgii/ Komisja Europejska (Odwołanie — Ochrona konsumentów — Usługi gier hazardowych online — Ochrona konsumentów i graczy oraz ochrona nieletnich przed tymi grami — Zalecenie Komisji 2014/478/UE — Akt Unii niewiążący prawnie — Artykuł 263 TFUE)	3

2018/C 134/04	Sprawa C-103/16: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Hiszpania) – Jessica Porras Guisado / Bankia SA i in. [Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 92/85/EWG — Środki służące wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią — Artykuł 2 lit. a) — Artykuł 10 pkt 1 – 3 — Zakaz dokonywania zwolnień z pracy pracownic w okresie od początku ciąży do końca urlopu macierzyńskiego — Zakres stosowania — Szczególne przyczyny niezwiązane ze stanem danej pracownicy — Dyrektywa 98/59/WE — Zwolnienia grupowe — Artykuł 1 ust. 1 lit. a) — Powody niezwiązane z poszczególnym pracownikiem — Pracownica ciężarna zwolniona z pracy w ramach zwolnienia grupowego — Uzasadnienie zwolnienia z pracy — Pierwszeństwo zachowania zatrudnienia pracownicy — Pierwszeństwo zmiany zaszeregowania] . . .	3
2018/C 134/05	Sprawa C-326/16 P: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 21 lutego 2018 r. – LL / Parlament Europejski (Odwołanie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Artykuł 263 akapit szósty TFUE — Dopuszczalność — Termin do wniesienia skargi — Obliczanie — Były członek Parlamentu Europejskiego — Decyzja dotycząca odzyskania dodatków na zatrudnienie asystentów parlamentarnych — Przepisy wykonawcze do statutu posła do Parlamentu — Artykuł 72 — Postępowanie zażalenkowe w ramach Parlamentu — Doręczenie niekorzystnej decyzji — Nieodebranie listu poleconego przez adresata)	4
2018/C 134/06	Sprawa C-328/16: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 lutego 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Grecka (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 91/271/EWG — Oczyszczanie ścieków komunalnych — Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niewykonanie — Artykuł 260 ust. 2 TFUE — Kary pieniężne — Ryczałt — Okresowa kara pieniężna)	5
2018/C 134/07	Sprawa C-336/16: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 lutego 2018 r. – Komisja Europejska / Rzeczpospolita Polska (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2008/50/WE — Jakość otaczającego powietrza — Artykuł 13 ust. 1 — Artykuł 22 ust. 3 — Załącznik XI — Stężenie pyłu PM ₁₀ w otaczającym powietrzu — Przekroczenie wartości dopuszczalnych w określonych strefach i aglomeracjach — Artykuł 23 ust. 1 — Plany dotyczące jakości powietrza — Okres przekroczenia „jak najkrótszy” — Brak właściwych działań w programach ochrony jakości otaczającego powietrza — Nieprawidłowa transpozycja)	6
2018/C 134/08	Sprawa C-396/16: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Słowenia) – T – 2, družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme, d.o.o. (w upadłości) / Republika Slovenija [Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 184 i 185 — Korekta odliczenia podatku naliczonego — Zmiana czynników uwzględnianych przy określaniu odliczenia — Pojęcie „transakcji całkowite lub częściowo niezapłaconych” — Wpływ postanowienia zatwierdzającego układ z wierzycielami korzystającego z powagi rzeczy osądzonej]	7
2018/C 134/09	Sprawy połączone C-398/16 i C-399/16: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – X BV (C-398/16), X NV (C-399/16) / Staatssecretaris van Financiën (Odesłanie prejudycjalne — Artykuły 49 i 54 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Przepisy podatkowe — Podatek dochodowy od osób prawnych — Korzyści związane z utworzeniem jednego podmiotu podatkowego — Wykluczenie grup transgranicznych)	7
2018/C 134/10	Sprawa C-545/16: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 22 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Zjednoczone Królestwo) – Kubota (UK) Limited, EP Barrus Limited / Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs [Odesłanie prejudycjalne — Wspólna taryfa celna — Pozycje taryfowe — Pojazdy silnikowe do transportu towarów — Podpozycje 8704 10 10 i 8704 21 91 — Rozporządzenie (UE) 2015/221 — Ważność]	8

2018/C 134/11	Sprawa C-572/16: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin – Niemcy) – INEOS Köln GmbH / Bundesrepublik Deutschland (Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej — Dyrektywa 2003/87/WE — Artykuł 10a — Decyzja 2011/278/UE — Przejściowe zasady dotyczące zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji — Okres 2013 – 2020 — Wniosek o przydział — Błędne dane — Korekta — Termin zawity)	9
2018/C 134/12	Sprawa C-628/16: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 21 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzgericht – Niemcy) – Kreuzmayr GmbH / Finanzamt Linz [Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Następujące po sobie dostawy dotyczące tych samych towarów — Miejsce drugiej dostawy — Powiadomienie pierwszego dostawcy — Numer identyfikacyjny VAT — Prawo do odliczenia — Uzasadnione oczekiwania podatnika co do istnienia przesłanek prawa do odliczenia]	9
2018/C 134/13	Sprawa C-132/17: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 21 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Peugeot Deutschland GmbH / Deutsche Umwelthilfe eV (Odesłanie prejudycjalne — Swoboda świadczenia usług — Dyrektywa 2010/13/UE — Definicje — Pojęcie „audiowizualnej usługi medialnej” — Zakres stosowania — Kanał wyświetlający reklamy wideo modeli nowych samochodów osobowych w ramach serwisu internetowego YouTube)	10
2018/C 134/14	Sprawa C-182/17: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 22 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria – Węgry) – Nagyszénás Településszolgálatási Nonprofit Kft. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága [Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 2 ust. 1 lit. c), art. 9 i art. 13 ust. 1 — Nieopodatkowanie — Pojęcie „podmiotu prawa publicznego” — Spółka handlowa należąca w 100 % do gminy, odpowiedzialna za określone zadania publiczne należące do gminy — Określenie owych zadań i wynagrodzenia za nie w umowie zawartej między tą spółką i wspomnianą gminą]	11
2018/C 134/15	Sprawa C-C-185/17: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 22 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad – Varna – Bułgaria) – Mitnitsa Varna / „SAKSA” OOD (Odesłanie prejudycjalne — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja towarów — Europejska zharmonizowana norma techniczna EN 590:213 — Podpozycja 2710 19 43 Nomenklatury scalonej — Kryteria właściwe dla zaklasyfikowania danego towaru jako olej napędowy)	11
2018/C 134/16	Sprawa C-658/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Polska) w dniu 24 listopada 2017 r. – WB	12
2018/C 134/17	Sprawa C-698/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 10 października 2017 r. w sprawie T-211/14 RENV, Toni Klement / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 13 grudnia 2017 r. przez Toniego Klementa	13
2018/C 134/18	Sprawa C-711/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 19 grudnia 2017 r. – Anke Hartog/British Airways plc.	14
2018/C 134/19	Sprawa C-727/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach (Polska) w dniu 29 grudnia 2017 r. – ECO-WIND Construction S. A. z siedzibą w Warszawie przeciwko Samorządowemu Kolegium Odwoławczemu w Kielcach	14
2018/C 134/20	Sprawa C-9/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Karlsruhe (Niemcy) w dniu 4 stycznia 2018 r. – Postępowanie karne przeciwko Detlefowi Meynowi	15

2018/C 134/21	Sprawa C-71/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret (Dania) w dniu 2 lutego 2018 r. – Skatteministeriet / KPC Herning	16
2018/C 134/22	Sprawa C-90/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Visoki upravni sud (Chorwacja) w dniu 8 lutego 2018 r. – Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR) / Povjerenik za informiranje Republike Hrvatske	16
2018/C 134/23	Sprawa C-129/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 19 lutego 2018 r. – SM/ Entry Clearance Officer, UK Visa Section	17
Sąd		
2018/C 134/24	Sprawa T-166/15: Wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2018 r. – Gramberg / EUIPO – Mahdavi Sabet (Futerał do telefonu komórkowego) [Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający futerał do telefonu komórkowego — Ujawnienie wzoru — Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 — Dowody przedstawione po raz pierwszy przed Sądem]	18
2018/C 134/25	Sprawa T-222/16: Wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2018 r. – Hansen Medical/ EUIPO – Covidien (MAGELLAN) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy MAGELLAN — Rzeczywiste używanie — Ciężar dowodu — Artykuł 15 i art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 18 i art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Dopuszczenie się przez Wydział Unieważnień nieprawidłowości proceduralnej — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 94 rozporządzenia 2017/1001) — Ustny etap postępowania — Artykuł 77 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 96 rozporządzenia 2017/1001)}	19
2018/C 134/26	Sprawa T-307/16: Wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2018 r. – CEE Bankwatch Network / Komisja [Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty dotyczące decyzji Komisji w sprawie przyznania pożyczki Euratom w celu wsparcia ukraińskiego programu poprawy bezpieczeństwa elektrowni jądrowych — Częściowa odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony interesu publicznego w zakresie stosunków międzynarodowych — Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych — Nadrzędny interes publiczny — Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 — Zastosowanie do dokumentów dotyczących decyzji podjętych w ramach traktatu EWEA]	19
2018/C 134/27	Sprawa T-338/16 P: Wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2018 r. – Zink/Komisja (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Niewypłacanie przez kilka lat dodatku wskutek błędu administracyjnego — Artykuł 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego — Rozsądny termin)	20
2018/C 134/28	Sprawa T-260/15 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 20 lutego 2018 r. – Iberdrola/Komisja (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Pomoc państwa — System pomocy przewidziany w hiszpańskich uregulowaniach podatkowych — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)	21
2018/C 134/29	Sprawa T-764/17: Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2017 r. – Autoridad Portuaria de Vigo / Komisja	21
2018/C 134/30	Sprawa T-50/18: Skarga wniesiona w dniu 30 stycznia 2018 r. – Tassi / Trybunał Sprawiedliwości	22
2018/C 134/31	Sprawa T-51/18: Skarga wniesiona w dniu 30 stycznia 2018 r. – Kleani / Trybunał Sprawiedliwości	22
2018/C 134/32	Sprawa T-61/18: Skarga wniesiona w dniu 5 lutego 2018 r. – Rodriguez Prieto / Komisja	23
2018/C 134/33	Sprawa T-63/18: Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2018 r. – Torro Entertainment / EUIPO – Grupo Osborne (TORRO Grande Meat in Style)	23
2018/C 134/34	Sprawa T-65/18: Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2018 r. – Wenezuela / Rada	24

2018/C 134/35	Sprawa T-66/18: Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2018 r. – Tsapakidou / Trybunał Sprawiedliwości	25
2018/C 134/36	Sprawa T-76/18: Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2018 r. – CN/Parlament	25
2018/C 134/37	Sprawa T-77/18: Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2018 r. – VE / ESMA	26
2018/C 134/38	Sprawa T-79/18: Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2018 r. – Bekat / EUIPO – Borbet (ARBET) . . .	27
2018/C 134/39	Sprawa T-82/18: Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2018 r. – Husky CZ / EUIPO – Husky of Tostock (HUSKY)	27
2018/C 134/40	Sprawa T-83/18: Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2018 r. – CH/Parlament	28
2018/C 134/41	Sprawa T-88/18: Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2018 r. – Gruppo Armonie/EUIPO (ARMONIE)	29
2018/C 134/42	Sprawa T-89/18: Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2018 r. – Guiral Broto / EUIPO – Gastro & Soul (Café del Sol)	29
2018/C 134/43	Sprawa T-90/18: Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2018 r. – Guiral Broto / EUIPO – Gastro & Soul (CAFE DEL SOL)	30
2018/C 134/44	Sprawa T-91/18: Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2018 r. – Equity Cheque Capital Corporation / EUIPO (DIAMOND CARD)	31
2018/C 134/45	Sprawa T-94/18: Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2018 r. – Multifit Tiernahrungs GmbH / EUIPO (fit+fun)	32
2018/C 134/46	Sprawa T-96/18: Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2018 r. – Cabell / EUIPO – Zorro Productions (ZORRO)	32
2018/C 134/47	Sprawa T-97/18: Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2018 r. – DeepMind Technologies / EUIPO (STREAMS)	33
2018/C 134/48	Sprawa T-98/18: Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2018 r. – Multifit Tiernahrungs GmbH / EUIPO (MULTIFIT)	33
2018/C 134/49	Sprawa T-99/18: Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2018 r. – Stamatopoulos / ENISA	34
2018/C 134/50	Sprawa T-102/18: Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2018 r. – Knauf / EUIPO (upgrade your personality)	35
2018/C 134/51	Sprawa T-103/18: Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2018 r. – S & V Technologies / EUIPO – Smoothline (Smoothline)	36
2018/C 134/52	Sprawa T-104/18: Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2018 r. – Fundación Tecnia Research & Innovation/REA	36
2018/C 134/53	Sprawa T-105/18: Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2018 r. – Deray / EUIPO – Charles Claire (LILI LA TIGRESSE)	37
2018/C 134/54	Sprawa T-107/18: Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2018 r. – Aytekin / EUIPO – Dienne Salotti (Dienne)	38
2018/C 134/55	Sprawa T-116/07: Postanowienie Sądu z dnia 22 lutego 2018 r. – Francja / Komisja	39
2018/C 134/56	Sprawa T-288/07: Postanowienie Sądu z dnia 22 lutego 2018 r. – Alcan France / Komisja	39

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2018/C 134/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 123 z 9.4.2018

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 112 z 26.3.2018

Dz.U. C 104 z 19.3.2018

Dz.U. C 94 z 12.3.2018

Dz.U. C 83 z 5.3.2018

Dz.U. C 72 z 26.2.2018

Dz.U. C 63 z 19.2.2018

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 21 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour du travail de Bruxelles – Belgia) – Ville de Nivelles / Rudy Matzak

(Sprawa C-518/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2003/88/WE — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Organizacja czasu pracy — Artykuł 2 — Pojęcia „czasu pracy” i „okresu odpoczynku” — Artykuł 17 — Odstępstwa — Strażacy — Czas pełnienia dyżuru — Dyżur w miejsca zamieszkania)

(2018/C 134/02)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour du travail de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Ville de Nivelles

Strona pozwana: Rudy Matzak

Sentencja

- 1) Wykładni art. 17 ust. 3 lit. c) pkt iii) dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy dokonywać w ten sposób, że państwa członkowskie nie mogą wyłączyć niektórych kategorii strażaków zatrudnionych w publicznych służbach ochrony przeciwpożarowej spod zakresu zastosowania obowiązków wynikających z przepisów tej dyrektywy, w tym jej art. 2, w którym zdefiniowano między innymi pojęcia „czasu pracy” i „okresów odpoczynku”.
- 2) Wykładni art. 15 dyrektywy 2003/88 należy dokonywać w ten sposób, że nie zezwala on państwom członkowskim na utrzymanie lub przyjęcie mniej restrykcyjnej definicji pojęcia „czasu pracy” niż definicja określona w art. 2 tej dyrektywy.
- 3) Wykładni art. 2 dyrektywy 2003/88 należy dokonywać w ten sposób, że nie nakłada on na państwa członkowskie obowiązku określenia wynagrodzenia przysługującego pracownikowi za okresy dyżuru domowego takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym w zależności od wstępnej kwalifikacji tych okresów jako „czas pracy” i „okres odpoczynku”.
- 4) Wykładni art. 2 dyrektywy 2003/88 należy dokonywać w ten sposób, że okres dyżuru pełnionego przez pracownika w miejscu zamieszkania w połączeniu z obowiązkiem stawienia się na wezwanie pracodawcy w ciągu ośmiu minut – który to obowiązek znacząco ogranicza możliwość skupienia się pracownika na innych sprawach – należy traktować jako „czas pracy”.

⁽¹⁾ Dz.U. C 414 z 14.12.2015.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 20 lutego 2018 r. – Królestwo Belgii / Komisja Europejska
(Sprawa C-16/16 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Ochrona konsumentów — Usługi gier hazardowych online — Ochrona konsumentów i graczy oraz ochrona nieletnich przed tymi grami — Zalecenie Komisji 2014/478/UE — Akt Unii niewiążący prawnie — Artykuł 263 TFUE)

(2018/C 134/03)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Belgii (przedstawiciele: L. Van den Broeck, M. Jacobs i J. Van Holm, pełnomocnicy, wspierani przez P. Vlaemmincka, B. Van Voorena, R. Verbekego i J. Auwerx, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Wilman i H. Tserepa-Lacombe, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 145 z 25.4.2016.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Hiszpania) – Jessica Porras Guisado / Bankia SA i in.

(Sprawa C-103/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 92/85/EWG — Środki służące wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w ciąży, pracowników, które niedawno rodziły, i pracowników karmiących piersią — Artykuł 2 lit. a) — Artykuł 10 pkt 1 – 3 — Zakaz dokonywania zwolnień z pracy pracowników w okresie od początku ciąży do końca urlopu macierzyńskiego — Zakres stosowania — Szczególne przyczyny niezwiązane ze stanem danej pracownicy — Dyrektywa 98/59/WE — Zwolnienia grupowe — Artykuł 1 ust. 1 lit. a) — Powody niezwiązane z poszczególnym pracownikiem — Pracownica ciężarna zwolniona z pracy w ramach zwolnienia grupowego — Uzasadnienie zwolnienia z pracy — Pierwszeństwo zachowania zatrudnienia pracownicy — Pierwszeństwo zmiany zaszerzgowania]

(2018/C 134/04)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Jessica Porras Guisado

Strona pozwana: Bankia SA, Sección Sindical de Bankia de CCOO, Sección Sindical de Bankia de UGT, Sección Sindical de Bankia de ACCAM, Sección Sindical de Bankia de SATE, Sección Sindical de Bankia de CSICA, Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

przy udziale: Ministerio Fiscal

Sentencja

- 1) Artykuł 10 pkt 1 dyrektywy Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (dziesiątej dyrektywy szczegółowej w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym pozwalającym na zwolnienie pracownicy w ciąży ze względu na zwolnienie grupowe w rozumieniu art. 1 pkt 1 lit. a) dyrektywy Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych.
- 2) Artykuł 10 pkt 2 dyrektywy 92/85 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym pozwalającym pracodawcy na zwolnienie z pracy pracownicy w ciąży w ramach zwolnienia grupowego, nie wskazując powodów innych niż te, które uzasadniają to zwolnienie grupowe, o ile zostaną wskazane obiektywne kryteria uwzględnione w celu wskazania pracowników, którzy mają zostać zwolnieni.
- 3) Artykuł 10 pkt 1 dyrektywy 92/85 należy interpretować w ten sposób, że przepis ten stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, które nie zakazują co do zasady zwolnienia z pracy pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, lub pracownic karmiących piersią tytułem ochrony prewencyjnej, a przewiduje wyłącznie nieważność tego zwolnienia, w przypadku gdy jest ono niezgodne z prawem, tytułem ochrony reparacyjnej.
- 4) Artykuł 10 pkt 1 dyrektywy 92/85 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, które w ramach zwolnienia grupowego w rozumieniu dyrektywy 98/59 nie przewidują ani pierwszeństwa zachowania zatrudnienia ani pierwszeństwa zmiany zaszerzowania mających zastosowanie przed tym zwolnieniem w odniesieniu do pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, lub pracownic karmiących piersią, nie wykluczając jednak możliwości zagwarantowania przez państwa członkowskie pracownicom w ciąży, pracownicom, które niedawno rodziły, lub pracownicom karmiącym piersią szerszej ochrony.

⁽¹⁾ Dz.U. C 165 z 10.05.2016.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 21 lutego 2018 r. – LL / Parlament Europejski

(Sprawa C-326/16 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Artykuł 263 akapit szósty TFUE — Dopuszczalność — Termin do wniesienia skargi — Obliczanie — Były członek Parlamentu Europejskiego — Decyzja dotycząca odzyskania dodatków na zatrudnienie asystentów parlamentarnych — Przepisy wykonawcze do statutu posła do Parlamentu — Artykuł 72 — Postępowanie zażalenkowe w ramach Parlamentu — Doręczenie niekorzystnej decyzji — Nieodebranie listu poleconego przez adresata)

(2018/C 134/05)

Język postępowania: litewski

Strony

Wnoszący odwołanie: LL (przedstawiciel: J. Petrulionis, advokatas)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: G. Corstens i S. Toliušis, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Postanowienie Sądu Unii Europejskiej z dnia 19 kwietnia 2016 r., LL/Parlament (T-615/15, niepublikowane, EU:T:2016:432) zostaje uchylone.
- 2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej w celu wydania orzeczenia co do istoty sprawy.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 343 z 19.9.2016.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 lutego 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Grecka
(Sprawa C-328/16) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 91/271/EWG — Oczyszczanie ścieków komunalnych — Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niewykonanie — Artykuł 260 ust. 2 TFUE — Kary pieniężne — Ryczałt — Okresowa kara pieniężna)

(2018/C 134/06)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Zavvos, E. Manhaeve i D. Triantafyllou, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciel: E. Skandalou, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Nie podjąwszy wszelkich środków koniecznych do zapewnienia wykonania wyroku z dnia 24 czerwca 2004 r., Komisja/Grecja (C-119/02, niepublikowanego, EU:C:2004:385), Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 260 ust. 1 TFUE.
- 2) Na wypadek gdyby uchybienie stwierdzone w pkt 1 nadal istniało w dniu ogłoszenia niniejszego wyroku, od Republiki Greckiej zasądza się zapłatę na rzecz Komisji Europejskiej okresowej kary pieniężnej w wysokości 3 276 000 EUR za każde pół roku zwłoki we wprowadzeniu w życie środków niezbędnych do zastosowania się do wyroku z dnia 24 czerwca 2004 r., Komisja/Grecja (C-119/02, niepublikowanego, EU:C:2004:385), poczynwszy od daty ogłoszenia niniejszego wyroku do momentu pełnego wykonania wyroku z dnia 24 czerwca 2004 r., Komisja/Grecja (C-119/02, niepublikowanego, EU:C:2004:385), przy czym rzeczywistą kwotę okresowej kary pieniężnej należy obliczać co sześć miesięcy i obniżyć całkowitą kwotę odnoszącą się do każdego z tych okresów o procent odpowiadający odsetkowi równoważnej liczby mieszkańców, której dotyczy rzeczywiste zastosowanie się do wyroku z dnia 24 czerwca 2004 r., Komisja/Grecja (C-119/02, niepublikowanego, EU:C:2004:385) w regionie Thriasio Pedio, w momencie upływu danego okresu, w stosunku do równoważnej liczby mieszkańców, w odniesieniu do której nie nastąpiło zastosowanie się do wyroku z dnia 24 czerwca 2004 r., Komisja/Grecja (C-119/02, niepublikowanego, EU:C:2004:385), w tym regionie w dniu ogłoszenia niniejszego wyroku.
- 3) Republice Greckiej nakazuje się zapłatę na rzecz Komisji Europejskiej ryczałtu w wysokości 5 mln EUR.
- 4) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 402 z 31.10.2016.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 lutego 2018 r. – Komisja Europejska / Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-336/16) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2008/50/WE — Jakość otaczającego powietrza — Artykuł 13 ust. 1 — Artykuł 22 ust. 3 — Załącznik XI — Stężenie pyłu PM₁₀ w otaczającym powietrzu — Przekroczenie wartości dopuszczalnych w określonych strefach i aglomeracjach — Artykuł 23 ust. 1 — Plany dotyczące jakości powietrza — Okres przekroczenia „jak najkrótszy” — Brak właściwych działań w programach ochrony jakości otaczającego powietrza — Nieprawidłowa transpozycja)

(2018/C 134/07)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Herrmann, K. Petersen i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: B. Majczyna, D. Krawczyk i K. Majcher, pełnomocnicy)

Sentencja

1) Rzeczpospolita Polska:

- przekraczając od 2007 r. do 2015 r. włącznie dobowe wartości dopuszczalne dla stężenia pyłu PM₁₀ w 35 strefach oceny i zarządzania jakością powietrza oraz roczne wartości dopuszczalne dla stężenia pyłu PM₁₀ w 9 strefach oceny i zarządzania jakością powietrza;
- nie podejmując odpowiednich działań w programach ochrony powietrza zmierzających do zapewnienia, aby okres występowania przekroczeń wartości dopuszczalnych dla stężenia pyłu PM₁₀ w powietrzu był możliwie jak najkrótszy;
- przekraczając dobowe wartości dopuszczalne dla stężenia pyłu PM₁₀ w powietrzu zwiększone o margines tolerancji w okresie od 1 stycznia 2010 r. do 10 czerwca 2011 r. w strefach miasto Radom, pruszkowsko-żyrardowskiej i kędzierzyńsko-kozielskiej, a także w okresie od 1 stycznia do 10 czerwca 2011 r. w strefie ostrowsko-kępińskiej, oraz
- nie dokonując prawidłowej transpozycji art. 23 ust. 1 akapit drugi dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy,

uchybiła zobowiązaniom ciążącym na tym państwie członkowskim odpowiednio na podstawie art. 13 ust. 1 dyrektywy 2008/50 w związku z załącznikiem XI do niej, art. 23 ust. 1 akapit drugi tej dyrektywy, a także art. 22 ust. 3 wskazanej dyrektywy w związku z załącznikiem XI do niej.

2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 343 z 19.9.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Słowenia) – T – 2, družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme, d.o.o. (w upadłości) / Republika Slovenija

(Sprawa C-396/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 184 i 185 — Korekta odliczenia podatku naliczonego — Zmiana czynników uwzględnianych przy określaniu odliczenia — Pojęcie „transakcji całkowicie lub częściowo niezapłaconych” — Wpływ postanowienia zatwierdzającego układ z wierzycielami korzystającego z powagi rzeczy osądzonej]

(2018/C 134/08)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: T – 2, družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme, d.o.o. (w upadłości)

Strona pozwana: Republika Slovenija

Sentencja

- 1) Artykuł 185 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że zmniejszenie zobowiązań dłużnika wynikające z prawomocnie zatwierdzonego układu z wierzycielami stanowi zmianę czynników uwzględnianych przy określaniu kwoty odliczenia w rozumieniu tego przepisu.
- 2) Artykuł 185 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że zmniejszenie zobowiązań dłużnika wynikające z prawomocnie zatwierdzonego układu z wierzycielami nie stanowi przypadku transakcji całkowicie lub częściowo niezapłaconej, która nie uprawnia do korekty wstępnego odliczenia, jeśli owo zmniejszenie jest ostateczne, czego zbadanie należy jednak do sądu odsyłającego.
- 3) Artykuł 185 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że aby zastosować uprawnienie przewidziane w tym przepisie, państwo członkowskie nie jest zobowiązane do szczegółowego uregulowania obowiązku korekty odliczenia w przypadku transakcji całkowicie lub częściowo niezapłaconych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 335 z 12.9.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – X BV (C-398/16), X NV (C-399/16) / Staatssecretaris van Financiën

(Sprawy połączone C-398/16 i C-399/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuły 49 i 54 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Przepisy podatkowe — Podatek dochodowy od osób prawnych — Korzyści związane z utworzeniem jednego podmiotu podatkowego — Wykluczenie grup transgranicznych)

(2018/C 134/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X BV (C-398/16), X NV (C-399/16)

Strona przeciwna: Staatssecretaris van Financiën

Sentencja

- 1) Artykuły 49 i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak przepisy w postępowaniu głównym, zgodnie z którymi spółka dominująca z siedzibą w państwie członkowskim nie ma prawa do odliczenia odsetek od pożyczki zaciągniętej u spółki powiązanej w celu sfinansowania wkładu kapitałowego do spółki zależnej z siedzibą w innym państwie członkowskim, podczas gdy wówczas, gdyby spółka zależna miała siedzibę w tym samym państwie członkowskim, spółka dominująca mogłaby skorzystać z owego odliczenia, tworząc z nią zintegrowany podmiot podatkowy.
- 2) Artykuły 49 i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, wedle których spółka dominująca mająca siedzibę w danym państwie członkowskim nie może odliczyć od swych zysków strat wynikających ze zmiany kursu wymiany walut w związku z wartością jej udziałów w spółce zależnej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, gdy te same przepisy nie obciążają podatkiem symetrycznie zysków wynikających z owych zmian kursu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 10.10.2016.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 22 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Zjednoczone Królestwo) – Kubota (UK) Limited, EP Barrus Limited / Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-545/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Wspólna taryfa celna — Pozycje taryfowe — Pojazdy silnikowe do transportu towarów — Podpozycje 8704 10 10 i 8704 21 91 — Rozporządzenie (UE) 2015/221 — Ważność]

(2018/C 134/10)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kubota (UK) Limited, EP Barrus Limited

Strona przeciwna: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sentencja

Badanie przedłożonych pytań nie ujawniło żadnego elementu mogącego wpłynąć na ważność rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/221 z dnia 10 lutego 2015 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 14 z 16.1.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin – Niemcy) – INEOS Köln GmbH / Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-572/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej — Dyrektywa 2003/87/WE — Artykuł 10a — Decyzja 2011/278/UE — Przejściowe zasady dotyczące zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji — Okres 2013 – 2020 — Wniosek o przydział — Błędne dane — Korekta — Termin zawity)

(2018/C 134/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: INEOS Köln GmbH

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

Wykładni art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami [uprawnieniami do] emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE, zmienionej dyrektywą 2009/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r., i decyzji Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87 należy dokonywać w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które dla złożenia wniosku o przydział bezpłatnych uprawnień do emisji w odniesieniu do okresu rozliczeniowego 2013–2020 przewiduje termin prekluzyjny, po upływie którego wnioskodawca zostaje całkowicie pozbawiony możliwości dokonania korekty lub uzupełnienia swego wniosku, o ile termin ten nie czyni złożenia takiego wniosku praktycznie niemożliwym lub nadmiernie utrudnionym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 53 z 20.2.2017.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 21 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzgericht – Niemcy) – Kreuzmayr GmbH / Finanzamt Linz

(Sprawa C-628/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Następujące po sobie dostawy dotyczące tych samych towarów — Miejsce drugiej dostawy — Powiadomienie pierwszego dostawcy — Numer identyfikacyjny VAT — Prawo do odliczenia — Uzasadnione oczekiwania podatnika co do istnienia przesłanek prawa do odliczenia]

(2018/C 134/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kreuzmayr GmbH

Strona przeciwna: Finanzamt Linz

Sentencja

- 1) W okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym art. 32 akapit pierwszy dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie do drugiej z dwóch następujących po sobie dostaw tego samego towaru skutkujących tylko jednym transportem wewnątrzwspólnotowym.
- 2) W sytuacji gdy druga dostawa w łańcuchu dwóch następujących po sobie dostaw skutkujących jednym transportem wewnątrzwspólnotowym stanowi dostawę wewnątrzwspólnotową, zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań należy interpretować w ten sposób, że nabywca końcowy, który błędnie powołał się na prawo do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej, nie może odliczyć tytułem naliczonego podatku od wartości dodanej podatku od wartości dodanej zapłaconego dostawcy na podstawie faktur przekazanych przez podmiot pośredniczący, który błędnie zakwalifikował swoją dostawę.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 27.3.2017.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 21 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Peugeot Deutschland GmbH / Deutsche Umwelthilfe eV

(Sprawa C-132/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swoboda świadczenia usług — Dyrektywa 2010/13/UE — Definicje — Pojęcie „audiowizualnej usługi medialnej” — Zakres stosowania — Kanał wyświetlający reklamy wideo modeli nowych samochodów osobowych w ramach serwisu internetowego YouTube)

(2018/C 134/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Peugeot Deutschland GmbH

Strona przeciwna: Deutsche Umwelthilfe eV

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych) należy interpretować w ten sposób, że definicja „audiowizualnej usługi medialnej” nie obejmuje swoim zakresem ani kanału wideo, takiego jak ten będący przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, z którego użytkownicy Internetu mogą pobierać krótkie reklamy wideo modeli nowych samochodów osobowych, ani pojedynczego wideo traktowanego samodzielnie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 3.7.2017.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 22 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria – Węgry) – Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-182/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 2 ust. 1 lit. c), art. 9 i art. 13 ust. 1 — Nieopodatkowanie — Pojęcie „podmiotu prawa publicznego” — Spółka handlowa należąca w 100 % do gminy, odpowiedzialna za określone zadania publiczne należące do gminy — Określenie owych zadań i wynagrodzenia za nie w umowie zawartej między tą spółką i wspomnianą gminą]

(2018/C 134/14)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft.

Strona przeciwna: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Sentencja

- 1) Artykuł 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że, z zastrzeżeniem sprawdzenia przez sąd odsyłający istotnych okoliczności faktycznych, działalność taka jak będąca przedmiotem postępowania głównego, polegająca na wykonywaniu przez spółkę niektórych zadań publicznych gminy zgodnie z umową zawartą między tą spółką a gminą stanowi odpłatne świadczenie usług, podlegające opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej na mocy tego przepisu.
- 2) Artykuł 13 ust. 1 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że – z zastrzeżeniem sprawdzenia przez sąd odsyłający istotnych okoliczności faktycznych i prawa krajowego – działalność, taka jak omawiana w postępowaniu głównym, polegająca na wykonywaniu przez spółkę określonych publicznych zadań gminy na mocy umowy zawartej między tą spółką a gminą, nie jest objęta zasadą nieopodatkowania podatkiem od wartości dodanej przewidzianą w tym przepisie wówczas, gdy działalność ta stanowi działalność gospodarczą w rozumieniu art. 9 ust. 1 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 10.7.2017.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 22 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad – Varna – Bułgaria) – Mitnitsa Varna / „SAKSA” OOD

(Sprawa C-C-185/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja towarów — Europejska zharmonizowana norma techniczna EN 590:213 — Podpozycja 2710 19 43 Nomenklatury scalonej — Kryteria właściwe dla zaklasyfikowania danego towaru jako olej napędowy)

(2018/C 134/15)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad – Varna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mitnitsa Varna

Strona przeciwna: „SAKSA” OOD

Przy udziale: Okrazhna prokuratura – Varna

Sentencja

Nomenklaturę scaloną znajdującą się w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1101/2014 z dnia 16 października 2014 r. należy interpretować w ten sposób, że olej mineralny, taki jak omawiany w postępowaniu głównym, nie może z uwagi na cechy charakterystyczne jego destylacji zostać zaklasyfikowany jako olej napędowy do podpozycji 2710 19 43 tej nomenklatury, pomimo że olej ten spełnia wymogi przewidziane w normie zharmonizowanej EN 590 w brzmieniu z września 2013 r. dotyczące oleju napędowego przeznaczonego dla klimatu arktycznego lub surowego klimatu zimowego.

(¹) Dz.U. C 213 z 3.7.2017.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Polska) w dniu 24 listopada 2017 r. – WB

(Sprawa C-658/17)

(2018/C 134/16)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Wnioskodawca w postępowaniu głównym

WB

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 46 ust. 3 lit. b w zw. z art. 39 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 z 4 lipca 2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego (¹) należy rozumieć w ten sposób, że wydanie zaświadczenia dotyczącego orzeczenia w sprawie spadkowej, którego wzór stanowi załącznik numer 1 do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1329/2014 z dnia 9 grudnia 2014 r. ustanawiające formularze, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 (²), jest dopuszczalne także w odniesieniu do orzeczeń, które potwierdzają status spadkobiercy, ale nie podlegają (nawet w części) wykonalności?
- 2) Czy art. 3 ust. 1 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 należy interpretować w ten sposób, że akt poświadczenia dziedziczenia sporządzany przez notariusza zgodnie z niespornym wnioskiem wszystkich uczestników postępowania poświadczeniowego, który wywiera skutki prawne prawomocnego postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku – taki jak akt poświadczenia dziedziczenia sporządzany przez notariusza polskiego – stanowi orzeczenie w rozumieniu tego przepisu?

a co za tym idzie,

czy art. 3 ust. 2 zd. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 należy rozumieć w ten sposób, że notariusza sporządzającego tego rodzaju akt poświadczenia dziedziczenia należy uznać za sąd w rozumieniu ostatnio powołanego przepisu?

- 3) Czy art. 3 ust. 2 zd. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 należy interpretować w ten sposób, że powiadomienie dokonywane przez państwo członkowskie zgodnie z art. 79 rozporządzenia ma walor informacyjny i nie jest warunkiem uznania przedstawiciela zawodu prawniczego właściwego w sprawach spadkowych, który wykonuje funkcje sądowe za sąd w rozumieniu art. 3 ust. 2 zd. 1 rozporządzenia, jeśli spełnia on warunki wynikające z ostatnio powołanego przepisu?
- 4) W razie negatywnej odpowiedzi na pytanie 1, 2 lub 3: czy art. 3 ust. 1 lit. i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 należy rozumieć w ten sposób, że uznanie krajowego instrumentu proceduralnego poświadczającego status spadkobiercy, takiego jak polski akt poświadczenia dziedziczenia, za orzeczenie w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 wyklucza jego uznanie za dokument urzędowy?
- 5) W razie pozytywnej odpowiedzi na pytanie 4: czy art. 3 ust. 1 lit. i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 należy interpretować w ten sposób, że akt poświadczenia dziedziczenia sporządzany przez notariusza zgodnie z niespornym wnioskiem wszystkich uczestników postępowania poświadczeniowego – taki jak akt poświadczenia dziedziczenia sporządzany przez notariusza polskiego – stanowi dokument urzędowy w rozumieniu tego przepisu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 201, s. 107.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1329/2014 z dnia 9 grudnia 2014 r. ustanawiające formularze, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego; Dz.U. L 359, s. 30.

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 10 października 2017 r. w sprawie T-211/14 RENV, Toni Klement / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO),
wniesione w dniu 13 grudnia 2017 r. przez Toniego Klementa**

(Sprawa C-698/17 P)

(2018/C 134/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Toni Klement (przedstawiciel: J. Weiser, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 10 października 2017 r. wydanego w sprawie T-211/14 RENV; oraz
- obciążenie Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie co do istoty wskazuje w odwołaniu trzy zarzuty.

W zarzucie pierwszym wnoszący odwołanie twierdzi, że uzasadnienie dotyczące stwierdzenia, iż rozpatrywany trójwymiarowy znak towarowy ma charakter odróżniający, jest nieodpowiednie. Zaskarżony wyrok nie zawiera uzasadnienia dotyczącego tego, z jakiego powodu sporny trójwymiarowy znak towarowy ma szczególnie wysoki charakter odróżniający, ponieważ jego kształt wynika wyłącznie z wymagań technicznych. I tak uzasadnienie wyroku nie jest jasne ani zrozumiałe w odniesieniu do istotnej kwestii, w związku z czym naruszono prawo.

W zarzucie drugim wnoszący odwołanie twierdzi, że wskazane w zaskarżonym wyroku uzasadnienie dotyczące charakteru odróżniającego spornego znaku towarowego, przy zastosowaniu dodanego elementu słownego „Bullerjan”, jest sprzeczne i nieodpowiednie. W zaskarżonym wyroku nie wskazano żadnego uzasadnienia dotyczącego stopnia charakteru odróżniającego, jaki Sąd nadał dodanemu elementowi słownemu. Bez stwierdzenia, czy dodany element słowny ma charakter odróżniający, nie można stwierdzić, czy element ten wywiera wpływ na charakter odróżniający spornego znaku towarowego. Poza tym zaskarżony wyrok zawiera sprzeczności w tym względzie. I tak z jednej strony Sąd przyjął, że element ułatwia określenie pochodzenia handlowego towarów, lecz z drugiej strony stwierdził on, że element nie wywiera wpływu na charakter odróżniający rozpatrywanego trójwymiarowego znaku towarowego. Zdaniem wnoszącego odwołanie twierdzenia, że element słowny ułatwia określenie pochodzenia handlowego towarów i że nie wywiera to wpływu na charakter odróżniający, są wzajemnie sprzeczne.

W zarzucie trzecim wnoszący odwołanie twierdzi, że zastosowano błędne kryterium prawne w celu określenia charakteru odróżniającego rozpatrywanego trójwymiarowego znaku towarowego. Aby określić stopień charakteru odróżniającego spornego trójwymiarowego znaku towarowego, chroniony kształt należało porównać z kształtami dostępnymi w obrocie. Sąd nie oparł natomiast uzasadnienia na kształtach dostępnych w obrocie, lecz na „kształcie piekarnika w ogóle”. Jednakże taki przeciętny kształt piekarnika nie istnieje.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 19 grudnia 2017 r. – Anke Hartog/British Airways plc.

(Sprawa C-711/17)

(2018/C 134/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Anke Hartog

Strona pozwana: British Airways plc

Pytanie prejudycjalne

Czy przewidziany w art. 3 ust. 2 lit. a) warunek zastosowania rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 ⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że pasażerowie posiadający potwierdzoną rezerwację „stawi[ają] się na odprawę pasażerów” w przypadku gdy – jeżeli czas nie został określony – pojawiają się nie później niż 45 minut przed ogłoszoną godziną odlotu w kolejce do stanowiska, które zostało wyznaczone przez przewoźnika lotniczego dla danej odprawy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach (Polska) w dniu 29 grudnia 2017 r. – ECO-WIND Construction S. A. z siedzibą w Warszawie przeciwko Samorządowemu Kolegium Odwoławczemu w Kielcach

(Sprawa C-727/17)

(2018/C 134/19)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ECO-WIND Construction S.A. z siedzibą w Warszawie

Organ administracji publicznej: Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis art. 1 ust. 1 lit. f) Dyrektywy (UE) nr 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego ⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że do „przepisów technicznych”, których projekt powinien zostać przekazany Komisji zgodnie z art. 5 ust. 1 wymienionej dyrektywy, należy przepis ustawowy, który wprowadza ograniczenie lokalizowania elektrowni wiatrowych poprzez takie ustanowienie minimalnej odległości ich usytuowania od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, że ma być ona równa lub większa od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowych mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirnik wraz z łopatom?
- 2) Czy przepis art. 15 ust. 2 lit. a) Dyrektywy nr 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym ⁽²⁾ powinien być interpretowany w ten sposób, że do przepisów, które uzależniają podejmowanie lub prowadzenie działalności usługowej od terytorialnego ograniczenia zwłaszcza w postaci limitów ustalonych w związku z minimalną odległością geograficzną pomiędzy usługodawcami, o których państwo członkowskie powiadamia Komisję zgodnie z art. 15 ust. 7 wymienionej dyrektywy, należy przepis ustawowy, który wprowadza ograniczenie lokalizowania elektrowni wiatrowych poprzez takie ustanowienie minimalnej odległości ich usytuowania od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, że ma być ona równa lub większa od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowych mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirnik wraz z łopatom?
- 3) Czy przepisy art. 3 ust. 1 akapit 1 i art. 13 ust. 1 akapit 1 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE ⁽³⁾, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu prawa krajowego, które wprowadza ograniczenie lokalizowania elektrowni wiatrowych poprzez takie ustanowienie minimalnej odległości ich usytuowania od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, że ma być ona równa lub większa od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowej mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirnik wraz z łopatom?

⁽¹⁾ Dz.U. L 241, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 376, s. 36.

⁽³⁾ Dz.U. L 140, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Karlsruhe (Niemcy) w dniu 4 stycznia 2018 r. – Postępowanie karne przeciwko Detlefowi Meynowi

(Sprawa C-9/18)

(2018/C 134/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Karlsruhe

Strony w postępowaniu głównym

Oskarżony: Detlef Meyn

Pytanie prejudycjalne

Czy zgodnie z art. 2 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/126/WE z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy ⁽¹⁾ – trzeciej dyrektywy w sprawie praw jazdy (zwanej dalej „dyrektywą 2006/126/WE”) – obowiązek uznawania istnieje również po dokonanej przez państwo członkowskie Unii Europejskiej wymianie prawa jazdy, która nastąpiła bez sprawdzenia zdolności prowadzenia pojazdów, jeżeli poprzednie prawo jazdy nie podlega obowiązkowi uznawania (tu: podstawą dla wydania poprzedniego prawa jazdy przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej była wymiana prawa jazdy wydanego przez państwo trzecie, art. 11 ust. 6 zdanie trzecie dyrektywy 2006/126/WE)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 403, s. 18.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret (Dania)
w dniu 2 lutego 2018 r. – Skatteministeriet / KPC Herning**

(Sprawa C-71/18)

(2018/C 134/21)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Vestre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skatteministeriet

Strona pozwana: KPC Herning

Pytanie prejudycjalne

Czy zgodnie z art. 135 ust. 1 lit. j) w związku z art. 12 ust. 1 lit. a) i art. 12 ust. 2 dyrektywy VAT ⁽¹⁾, uwzględniając art. 135 ust. 1 lit. k) w związku z art. 12 ust. 1 lit. b) i art. 12 ust. 3 tej dyrektywy, jest uznanie przez państwo członkowskie, w okolicznościach takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, dostawy terenu, na którym w momencie dostawy znajduje się budynek, za sprzedaż terenu budowlanego podlegającą opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej (VAT), jeżeli intencją stron jest całkowita bądź częściowa rozbiórka tego budynku w celu zwolnienia miejsca dla nowego budynku?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Visoki upravni sud
(Chorwacja) w dniu 8 lutego 2018 r.– Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR) / Povjerenik za
informiranje Republike Hrvatske**

(Sprawa C-90/18)

(2018/C 134/22)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Visoki upravni sud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR)

Strona pozwana: Povjerenik za informiranje Republike Hrvatske

Pytania prejudycjalne

Czy art. 15 ust. 3 akapit drugi TFUE i art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, z 31.5.2001) należy interpretować w ten sposób, że jest z nimi sprzeczny przepis krajowy przewidujący bez wyjątków publiczny dostęp do informacji o dysponowaniu środkami publicznymi, choć co do zasady dostęp do tych informacji byłby ograniczony, ponieważ stanowią tajemnicę handlową (bankową)?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the
United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 19 lutego 2018 r. – SM / Entry Clearance Officer,
UK Visa Section**

(Sprawa C-129/18)

(2018/C 134/23)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek zaskarżenia: SM

Strona przeciwna: Entry Clearance Officer, UK Visa Section

Interwienienci: Coram Children's Legal Centre (CCLC) i Centre for Advice on Individual Rights in Europe (AIRE)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dziecko pozostające pod stałą opieką prawną obywatela lub obywateli Unii, w ramach instytucji „kafala” lub innego analogicznego reżimu przewidzianego w prawie kraju jego pochodzenia, jest „bezpośrednim zstępnym” w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2004/38? ⁽¹⁾
- 2) Czy inne postanowienia dyrektywy, w szczególności jej art. 27 i 35, mogą być interpretowane w ten sposób, że zakazują one wjazdu takim dzieciom, jeśli są one ofiarami wykorzystania, nadużycia lub handlu ludźmi lub istnieje ryzyko, że nimi będą?
- 3) Czy przed uznaniem dziecka niebędącego spokrewnionym zstępnym obywatela EOG za bezpośredniego zstępnego w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. c) państwo członkowskie jest uprawnione do uzyskiwania informacji w odniesieniu do kwestii, czy procedura umieszczenia dziecka pod opieką lub pieczę tego obywatela EOG zapewniała należyte uwzględnienie najlepszych interesów tego dziecka?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. 2004, L 158, s. 77).

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2018 r. – Gramberg / EUIPO – Mahdavi Sabet (Futerał do telefonu komórkowego)

(Sprawa T-166/15) ⁽¹⁾

[Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający futerał do telefonu komórkowego — Ujawnienie wzoru — Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 — Dowody przedstawione po raz pierwszy przed Sądem]

(2018/C 134/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Claus Gramberg (Essen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci, początkowo S. Kettler, a następnie F. Klopmeier i G. Becker)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Hanne, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO był również: Sorouch Mahdavi Sabet (Paryż, Francja)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 stycznia 2015 r. (sprawa R 460/2013-3) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między C. Grambergiem a S. Mahdavam Sabetem.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 13 stycznia 2015 r. (sprawa R 460/2013-3).
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje odrzucona.
- 3) EUIPO pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Clausa Gramberga, w tym niezbędne koszty poniesione w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą EUIPO.

⁽¹⁾ Dz.U. C 198 z 15.6.2015.

Wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2018 r. – Hansen Medical / EUIPO – Covidien (MAGELLAN)(Sprawa T-222/16) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy MAGELLAN — Rzeczywiste używanie — Ciężar dowodu — Artykuł 15 i art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 18 i art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Dopuszczenie się przez Wydział Unieważnień nieprawidłowości proceduralnej — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 94 rozporządzenia 2017/1001) — Ustny etap postępowania — Artykuł 77 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 96 rozporządzenia 2017/1001)}

(2018/C 134/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hansen Medical, Inc. (Mountain View, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci R. Kunze, G. Würtenberger i T. Wittmann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: D. Gája i D. Walicka, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO był/ była(byli) również, interwenient przed Sądem: Covidien AG (Neuhausen am Rheinfall, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci R. Ingerl i D. Wiedemann)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 lutego 2016 r. (sprawy R 3092/2014-2 i R 3118/2014-2) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku między Hansen Medical a Covidien.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Hansen Medical, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 270 z 25.7.2016.

Wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2018 r. – CEE Bankwatch Network / Komisja(Sprawa T-307/16) ⁽¹⁾

[Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty dotyczące decyzji Komisji w sprawie przyznania pożyczki Euratom w celu wsparcia ukraińskiego programu poprawy bezpieczeństwa elektrowni jądrowych — Częściowa odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony interesu publicznego w zakresie stosunków międzynarodowych — Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych — Nadrzędny interes publiczny — Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 — Zastosowanie do dokumentów dotyczących decyzji podjętych w ramach traktatu EWEA]

(2018/C 134/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: CEE Bankwatch Network (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat C. Kiss)

Strona przeciwna: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Zadra, F. Clotuche-Duvieusart i C. Cunliffe, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę przeciwną: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: początkowo M. Holt i D. Robertson, a następnie S. Brandon, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparta na art. 263 TFUE skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2016) 2319 final z dnia 15 kwietnia 2016 r. odmawiającej, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43), dostępu do niektórych dokumentów dotyczących decyzji Komisji C(2013) 3496 final z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie przyznania pożyczki Euratom w celu wsparcia ukraińskiego programu poprawy bezpieczeństwa elektrowni jądrowych.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona
- 2) CEE Bankwatch Network pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 305 z 22.8.2016.

Wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2018 r. – Zink/Komisja

(Sprawa T-338/16 P) ⁽¹⁾

**(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny —
Niewypłacanie przez kilka lat dodatku wskutek błędu administracyjnego — Artykuł 90 ust. 1 regulaminu
pracowniczego — Rozsądny termin)**

(2018/C 134/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Richard Zink (Bamako, Mali) (przedstawiciele: adwokaci N. de Montigny i J.N. Louis)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Bohr i F. Simonetti, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 11 kwietnia 2016 r., Zink/Komisja (F-77/15, EU:F:2016:74).

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 11 kwietnia 2016 r., Zink/Komisja (F-77/15) zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Urzędu Administracji i Wypłacania Należności Indywidualnych (PMO) w ramach Komisji Europejskiej z dnia 23 lipca 2014 r. w zakresie, w jakim na mocy tej decyzji Komisja odmówiła Richardowi Zinkowi wypłaty dodatku zagranicznego za okres od dnia 1 września 2007 r. do dnia 30 kwietnia 2009 r.

- 3) W pozostałym zakresie skarga wniesiona do Sądu do spraw Służby Publicznej o sygnaturze F-77/15 zostaje oddalona.
- 4) Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania odwoławczego oraz postępowania w pierwszej instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 305 z 22.8.2016.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 20 lutego 2018 r. – Iberdrola/Komisja
(Sprawa T-260/15 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Pomoc państwa — System pomocy przewidziany w hiszpańskich uregulowaniach podatkowych — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2018/C 134/28)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Iberdrola, SA (Bilbao, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Ruiz Calzado i J. Domínguez Pérez, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i P. Němečková, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 278 i 279 TFUE żądanie zawieszenia wykonania decyzji Komisji (UE) 2015/314 z dnia 15 października 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.35550 (2013/C) (ex 13/NN) (ex 12/CP) wdrożonej przez Hiszpanię – Program dotyczący amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach (Dz.U. 2015, L 56, s. 38).

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Postanowienie z dnia 24 listopada 2017 r., Iberdrola/Komisja (T-260/15 R), zostaje uchylone.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2017 r. – Autoridad Portuaria de Vigo / Komisja
(Sprawa T-764/17)

(2018/C 134/29)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Autoridad Portuaria de Vigo (Vigo, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Costas Alonso)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności sprostowania do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. 2004, L 139, s. 55), opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej L 243 z dnia 21 września 2017 r.;

- stwierdzenie nieważności sprostowania do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. 2004, L 139, s. 206), opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* L 243 z dnia 21 września 2017 r.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że:

1. Należy zwrócić uwagę na dorozumiane przyzwolenie Komisji na odmienne stosowanie norm dotyczących przywozu produktów pochodzenia zwierzęcego przez państwa członkowskie w konkretnych przypadkach, takich jak kontenery mrożonych produktów rybnych pochodzące z Chin, co ma negatywne skutki dla uczciwej konkurencji między państwami członkowskimi.
2. Największy problem stwierdzono w odniesieniu do przywozu produktów pochodzenia zwierzęcego i wymogu tzw. „podwójnego wykazu” statków, które dostarczają zakłady z państw trzecich.
3. Podmiot prowadzący przedsiębiorstwo z branży spożywczej, który sprowadza produkty pochodzenia zwierzęcego pochodzące spoza Wspólnoty może dokonywać przywozu produktów rybnych z państwa trzeciego jedynie jeżeli w wykazie znajduje się zarówno dane państwo trzecie, z którego wysyłane są produkty, jak i zakład, z którego wysłano produkty i w którym produkty zostały pozyskane lub przygotowane.

Skarga wniesiona w dniu 30 stycznia 2018 r. – Tassi / Trybunał Sprawiedliwości

(Sprawa T-50/18)

(2018/C 134/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Smaro Tassi (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat E. Kleani)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Trybunału Sprawiedliwości z dnia 23 listopada 2017 r. (nr 2017/3192) o odrzuceniu oferty strony skarżącej złożonej w odpowiedzi na ogłoszenie o przetargu 2017/S 002-001564 na zawarcie umów ramowych o tłumaczenie tekstów prawnych z niektórych języków urzędowych Unii Europejskiej na język grecki.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że zaskarżonej decyzji nie towarzyszył ani ustalony katalog kryteriów oceny jakości wymaganych w ramach procedury przetargowej tłumaczeń próbnych, ani też jakikolwiek wynik korekty tłumaczenia, względnie analiza porównawcza, które mogłyby uzasadnić uznanie przez stronę pozwaną, że przedstawione przez stronę skarżącą tłumaczenie próbne nie osiągnęło minimalnego wymaganego poziomu. W związku z tym strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja nie została należycie uzasadniona, a procedura wyboru nie była przejrzysta.

Skarga wniesiona w dniu 30 stycznia 2018 r. – Kleani / Trybunał Sprawiedliwości

(Sprawa T-51/18)

(2018/C 134/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Efterpi Kleani (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Tassi)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Trybunału Sprawiedliwości z dnia 23 listopada 2017 r. (nr 2017/2046) o odrzuceniu oferty strony skarżącej złożonej w odpowiedzi na ogłoszenie o przetargu 2017/S 002-001564 na zawarcie umów ramowych o tłumaczenie tekstów prawniczych z niektórych języków urzędowych Unii Europejskiej na język grecki.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że zaskarżonej decyzji nie towarzyszył ani ustalony katalog kryteriów oceny jakości wymaganych w ramach procedury przetargowej tłumaczeń próbnych, ani też jakikolwiek wynik korekty tłumaczenia, względnie analiza porównawcza, które mogłyby uzasadnić uznanie przez stronę pozwaną, że przedstawione przez stronę skarżącą tłumaczenie próbne nie osiągnęło minimalnego wymaganego poziomu. W związku z tym strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja nie została należycie uzasadniona, a procedura wyboru nie była przejrzysta.

Skarga wniesiona w dniu 5 lutego 2018 r. – Rodriguez Prieto / Komisja**(Sprawa T-61/18)**

(2018/C 134/32)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Amador Rodriguez Prieto (Steinsel, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

stwierdzenie,

- tytułem głównym, że Komisja zostaje zobowiązana do naprawienia szkód poniesionych przez skarżącego i wypłacenia mu w związku z tym kwoty 68 831 EUR tytułem szkody majątkowej i 100 000 EUR tytułem krzywdy,
- ewentualnie, że stwierdza się nieważność decyzji odmownej w sprawie udzielenia wsparcia z dnia 28 marca 2017 r.,
- w każdym razie, że Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi tytułem głównym, że nieuwzględnienie przez Komisję jego statusu sygnalisty, stanowiło zawiniony błąd administracji i spowodowało, że doznał on szkody majątkowej i krzywdy, które powinna naprawić instytucja. Pomocniczo skarżący utrzymuje, że instytucja naruszyła art. 24 regulaminu pracowniczego poprzez odmowę udzielenia mu wsparcia, o którym mowa w tym przepisie, po zakończeniu postępowania karnego.

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2018 r. – Torro Entertainment / EUIPO – Grupo Osborne (TORRO Grande Meat in Style)**(Sprawa T-63/18)**

(2018/C 134/33)

*Język skargi: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Torro Entertainment (Plovdiv, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat A. Kostov)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego TORRO Grande Meat in Style – zgłoszenie nr 14 744 452

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie R 1776/2017-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, w zakresie, w jakim oddalono w niej skargę na decyzję wydaną przez Wydział Sprzeciwów;
- obciążenie EUIPO i Grupo Osborne SA kosztami postępowania poniesionymi przez „Torro entertainment” Ltd w związku z postępowaniem przed Sądem, a także skargą i postępowaniem w sprawie sprzeciwu.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 2017/1001;
- Naruszenie obowiązku uzasadnienia i obowiązku staranności.

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2018 r. – Wenezuela / Rada

(Sprawa T-65/18)

(2018/C 134/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Boliwariańska Republika Wenezueli (przedstawiciele: adwokaci F. Di Gianni i L. Giuliano)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) 2017/2063 z dnia 13 listopada 2017 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli, w zakresie w jakim jego przepisy dotyczą skarżącej oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia przez Radę prawa skarżącej do bycia wysłuchaną, które to naruszenie polegało na przyjęciu środków ograniczających bez wcześniejszego powiadomienia skarżącej o takim zamiarze oraz bez zapoznania się ze stanowiskiem skarżącej w przedmiocie okoliczności uzasadniających jakoby środki ograniczające.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia przez Radę obowiązku uzasadnienia oraz przedstawienia dowodów wystarczających do przyjęcia środków ograniczających.

3. Zarzut trzeci, dotyczący dopuszczenia się przez Radę oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do okoliczności, na których zostały oparte środki ograniczające.
4. Zarzut czwarty, podnoszący, że środki ograniczające stanowią przeciwśrodki bezprawne w świetle międzynarodowego prawa zwyczajowego.

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2018 r. – Tsapakidou / Trybunał Sprawiedliwości

(Sprawa T-66/18)

(2018/C 134/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Argyro Tsapakidou (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat E. Kleani)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Trybunału Sprawiedliwości z dnia 23 listopada 2017 r. (nr 20173939) o odrzuceniu oferty strony skarżącej złożonej w odpowiedzi na ogłoszenie o przetargu 2017/S 002-001564 na zawarcie umów ramowych o tłumaczenie tekstów prawnych z niektórych języków urzędowych Unii Europejskiej na język grecki;
- obciążenie strony skarżącej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem ogólnych zasad prawa Unii, zgodnie z którymi decyzja administracyjna musi zostać należycie uzasadniona oraz wskazać zasady, na których została oparta. Strona skarżąca twierdzi w szczególności, że uzasadnienie przedstawione przez stronę pozwaną było niewystarczające w świetle art. 4.3.1. specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Ponadto informacje przekazane stronie skarżącej nie umożliwiły jej ustosunkowania się do ważności wyniku uzyskanego za rzeczzone tłumaczenie próbne. Nie zostały jej zakomunikowane wytyczne dotyczące sposobu dokonywania oceny jakości tłumaczenia, ani kryteria, w oparciu o które została wydana zaskarżona decyzja.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2018 r. – CN/Parlament

(Sprawa T-76/18)

(2018/C 134/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: CN (przedstawiciele: adwokaci C. Bernard-Glanz i A. Tymen)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna;
- nakazanie stronie pozwanej przedstawienia ustaleń komitetu APA, protokołów z przesłuchań świadków przesłuchanych przez komitet APA oraz akt przesłanych przewodniczącemu Parlamentu Europejskiego zgodnie z art. 10 regulaminu wewnętrznego komitetu APA;

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji a w razie potrzeby decyzji oddalającej zażalenie;
- zasądzenie od strony pozwanej 68 500 EUR tytułem naprawienia krzywdy doznanej przez skarżącego;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”), art. 25 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) oraz obowiązku uzasadnienia, zasady dobrej administracji, prawa do bycia wysłuchanym i prawa do obrony oraz obowiązku staranności, którymi jest dotknięta decyzja zaskarżona w niniejszej sprawie, a mianowicie decyzja Parlamentu Europejskiego o odrzuceniu wniosku strony skarżącej o udzielenie wsparcia.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie, naruszenia art. 31 karty, art. 12a regulaminu pracowniczego, art. 24 regulaminu pracowniczego i obowiązku staranności.

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2018 r. – VE / ESMA

(Sprawa T-77/18)

(2018/C 134/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: VE (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i N. Flandin)

Strona pozwana: Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny strony skarżącej za 2016 r. w zakresie, w jakim wyniki pracy skarżącego oceniono jako „niezadowolające”;
- jednocześnie, o ile jest to niezbędne, stwierdzenie nieważności decyzji ESMA z dnia 6 listopada 2017 r. oddalającej zażalenie strony skarżącej;
- przyznanie zadośćuczynienia z doznaną przez stronę skarżącą krzywdę, szacowaną *ex aequo et bono* na 10 000 EUR oraz
- obciążenie kosztami poniesionymi przez adwokatów niniejszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut niezgodności z prawem ze względu na to, że ESMA przyjęła podręcznik ws. oceny nie przedłożywszy go wcześniej komitetowi pracowniczemu zgodnie z art. 110 regulaminu pracowniczego.

2. Naruszenie art. 43 ust. 1 regulaminu pracowniczego i podręcznika ws. oceny poprzez popełnienie przez pozwaną szeregu oczywistych błędów w ocenie:
 - oczywiste błędy w ocenie dotyczące głównych zadań strony skarżącej w odniesieniu do kryterium „Wydajność”, „Umiejętności” i „Zachowanie” oraz
 - w odniesieniu do błędów w ocenie popełnionych przez pozwaną w zakresie innych zadań strony skarżącej.
3. Naruszenie obowiązku staranności i dobrej administracji w odniesieniu do problemów zdrowotnych strony skarżącej oraz braku udzielenia jej porad i niekorzystnych warunków pracy oraz braku właściwego szkolenia.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2018 r. – Bekat / EUIPO – Borbet (ARBET)

(Sprawa T-79/18)

(2018/C 134/38)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Arif Oliver Bekat (Esslingen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. Kohl)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Borbet GmbH (Hallenberg, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „ARBET” – zgłoszenie nr 14 320 915

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 grudnia 2017 r. w sprawie R 1117/2017-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i oddalenie odwołania interwenienta z dnia 26 maja 2017 r. od decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 30 marca 2017 r.;
- obciążenie interwenienta kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w toku postępowania odwoławczego.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2018 r. – Husky CZ / EUIPO – Husky of Tostock (HUSKY)

(Sprawa T-82/18)

(2018/C 134/39)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Husky CZ s.r.o. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat L. Lorenc)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Husky of Tostock Ltd (Woodbridge, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy HUSKY w kolorach niebieskim, czarnym i białym – zgłoszenie nr 4 442 431

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 stycznia 2018 r. w sprawie R 812/2017-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Izba Odwoławcza nie wzięła odpowiednio pod uwagę przedstawionych przez skarżącego argumentów i dowodów i w związku z tym błędnie oceniła, które z wcześniejszych praw były podstawą sprzeciwu.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2018 r. – CH/Parlament

(Sprawa T-83/18)

(2018/C 134/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: CH (przedstawiciele: adwokaci C. Bernard-Glanz i A. Tymen)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna;
- nakazanie stronie pozwanej przedstawienia ustaleń komitetu APA, protokołów z przesłuchań świadków przesłuchanych przez komitet APA oraz akt przesłanych przewodniczącemu Parlamentu Europejskiego zgodnie z art. 10 regulaminu wewnętrznego komitetu APA;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji a w razie potrzeby decyzji oddalającej zażalenie;
- zasądzenie od strony pozwanej 68 500 EUR tytułem naprawienia krzywdy doznanej przez skarżącego;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”), art. 25 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) oraz obowiązku uzasadnienia, zasady dobrej administracji, prawa do bycia wysłuchanym i prawa do obrony oraz obowiązku staranności, którymi jest dotknięta decyzja zaskarżona w niniejszej sprawie, a mianowicie decyzja Parlamentu Europejskiego o odrzuceniu wniosku strony skarżącej o udzielenie wsparcia.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie, naruszenia art. 31 karty, art. 12a regulaminu pracowniczego, art. 24 regulaminu pracowniczego i obowiązku staranności.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2018 r. – Gruppo Armonie/EUIPO (ARMONIE)

(Sprawa T-88/18)

(2018/C 134/41)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Gruppo Armonie SpA (Casalgrande, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Medri)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy ARMONIE – zgłoszenie nr 16 430 068

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 grudnia 2017 r. w sprawie R 2063/2017-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2018 r. – Guiral Broto / EUIPO – Gastro & Soul (Café del Sol)

(Sprawa T-89/18)

(2018/C 134/42)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Ramón Guiral Broto (Marbella, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. de Castro Hermida)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Gastro & Soul GmbH (Hildesheim, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Gastro & Soul GmbH

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy Café del Sol – unijny znak towarowy nr 6 105 985

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 grudnia 2017 r. w sprawie R 1095/2017-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i stwierdzenie, że sprzeciw oparty na cieszącym się pierwszeństwem hiszpańskim znaku towarowym nr 2348110, należącym do wnoszącego sprzeciw Ramóna Guirala Brota i zarejestrowanym dla klasy 42 klasyfikacji nicejskiej, jest zasadny;
- potwierdzenie decyzji Wydziału Sprzeciwów poprzez odmowę rejestracji zgłoszonego unijnego znaku towarowego nr 6 105 985 CAFÉ DEL SOL, dokonanego przez niemiecką spółkę handlową GASTRO & SOUL GmbH dla „usług zaopatrzenia w żywność i napoje; tymczasowego zakwaterowania”, należących do klasy 43 klasyfikacji nicejskiej z powodu prawdopodobieństwa wprowadzenia konsumentów w błąd wynikającego ze współistnienia spornych znaków towarowych, zważywszy na wyraźne podobieństwo oznaczeń i identyczność wykorzystania tych znaków; albo, gdyby Sąd nie był właściwy do uczynienia tego, przekazanie sprawy do izby odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z nakazem uznania sprzeciwu za zasadny;
- posiłkowo, stwierdzenie nieważności decyzji zaskarżonej ze względu na niespójność, naruszenie prawa do obrony i naruszenie pewności prawnej strony skarżącej, ponieważ możliwość przedstawienia kompletnego tłumaczenia cieszącego się pierwszeństwem znaku towarowego, na którym oparto sprzeciw, została wyraźnie odrzucona w ramach postępowania odwoławczego R 1095/2017-4, co jest niezgodne z jednym z podstawowych celów przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przez izbę odwoławczą EUIPO w następstwie wyroku Sądu z dnia 13 grudnia 2016 r. w sprawie T-548/15 i kolejne przekazanie sprawy izbie odwoławczej EUIPO do ponownego rozpoznania celem usunięcia tego uchybienia, a w rezultacie rozstrzygnięcia sporu.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2018 r. – Guiral Broto / EUIPO – Gastro & Soul (CAFE DEL SOL)

(Sprawa T-90/18)

(2018/C 134/43)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Ramón Guiral Broto (Marbella, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. de Castro Hermida)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Gastro & Soul GmbH (Hildesheim, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Gastro & Soul GmbH

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „Café del Sol” – unijny znak towarowy nr 6 104 608

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 grudnia 2017 r. w sprawie R 1096/2017-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i uznanie za zasadny sprzeciwu opartego na korzystającym z pierwszeństwa znaku towarowym, którego właścicielem jest wnoszący sprzeciw, Ramón Guiral Broto, a mianowicie na hiszpańskim znaku towarowym nr 2348110 dla klasy 42 klasyfikacji nicejskiej;
- potwierdzenie decyzji wydanej przez Wydział Sprzeciwów, na mocy której odrzucono dokonane przez niemiecką spółkę handlową gastro & soul GmbH zgłoszenie unijnego znaku towarowego nr 6 104 608 dla „usług zaopatrzenia w żywność i napoje; tymczasowego zakwaterowania” z klasy 43 klasyfikacji nicejskiej z uwagi na prawdopodobieństwo wprowadzenia konsumenta w błąd, które wynikałoby ze współistnienia kolidujących ze sobą znaków przy uwzględnieniu ich silnego podobieństwa słownego i identyczności stosowania; lub, gdyby Sąd nie miał takiej właściwości, przekazanie sprawy izbie odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego i nakazanie uznania zasadności sprzeciwu;
- posiłkowo, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji ze względu na niespójność i naruszenie prawa do obrony oraz bezpieczeństwa prawnego skarżącego z uwagi na wyraźne odmówienie mu w postępowaniu odwoławczym R 1096/2017-4 możliwości przedstawienia pełnego tłumaczenia korzystającego z pierwszeństwa znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie, co jest sprzeczne z jednym z podstawowych celów przekazania sprawy izbie odwoławczej EUIPO, nakazanego w wyroku Sądu z dnia 13 grudnia 2016 r. w sprawie T-549/15, oraz nakazanie ponownego przekazania sprawy izbie odwoławczej EUIPO w celu umożliwienia takiej konwalidacji, a w rezultacie rozstrzygnięcia sporu.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001.

**Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2018 r. – Equity Cheque Capital Corporation / EUIPO
(DIAMOND CARD)**

(Sprawa T-91/18)

(2018/C 134/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Equity Cheque Capital Corporation (Victoria, Kanada) (przedstawiciele: I. Berkeley, barrister, P. Wheeler oraz C. Rani, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy DIAMOND CARD – zgłoszenie nr 15 775 422

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 grudnia 2017 r. w sprawie R 1544/2017-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2018 r. – Multifit Tiernahrungs GmbH / EUIPO (fit+fun)**(Sprawa T-94/18)**

(2018/C 134/45)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Niemcy) (przedstawiciele: N. Weber i L. Thiel)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „fit+fun” – zgłoszenie nr 15 996 432

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie R 847/2017-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2018 r. – Cabell / EUIPO – Zorro Productions (ZORRO)**(Sprawa T-96/18)**

(2018/C 134/46)

*Język skargi: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Robert W. Cabell (Renton, Waszyngton, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat K. Bröcker)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Zorro Productions, Inc. (Berkeley, Kalifornia, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Zorro Productions, Inc.

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „ZORRO” – unijny znak towarowy nr 5 399 787

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 grudnia 2017 r. w sprawie R 1637/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- uwzględnienie wniosku o częściowe unieważnienie prawa do unijnego znaku towarowego nr 5 399 787 dla wszystkich spornych towarów i usług;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) w związku z art. 59 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2018 r. – DeepMind Technologies / EUIPO (STREAMS)

(Sprawa T-97/18)

(2018/C 134/47)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: DeepMind Technologies Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: T. St Quintin, barrister, K. Gilbert oraz G. Lodge, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „STREAMS” – zgłoszenie nr 15 166 176

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 listopada 2017 r. w sprawie R 35/2017-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę zaskarżonej decyzji, jako że narusza ona art. 7 rozporządzenia nr 2017/1001; ewentualnie,
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji na tej samej podstawie;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 rozporządzenia nr 2017/1001;

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2018 r. – Multifit Tiernahrungs GmbH / EUIPO (MULTIFIT)

(Sprawa T-98/18)

(2018/C 134/48)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Niemcy) (przedstawiciele: N. Weber i L. Thiel)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „MULTIFIT” – zgłoszenie nr 15 996 291

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 listopada 2017 r. w sprawie R 846/2017-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2018 r. – Stamatopoulos / ENISA

(Sprawa T-99/18)

(2018/C 134/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Grigorios Stamatopoulos (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji kadr ENISA z dnia 25 lipca 2017 r. o odrzuceniu zgłoszenia skarżącego na stanowisko Head of Finance and Procurement (kierownik ds. finansów i zamówień) w ENISA, złożonego w odpowiedzi na ogłoszenie o naborze „ENISA-TA16-AD-2017-03”, po to, by agencja ponownie przeprowadziła ocenę kandydatury skarżącego w rzetelny i przejrzysty sposób;
- zasądzenie od pozwanej zadośćuczynienia za doznaną przez skarżącego krzywdę z tytułu niezgodnego z prawem działania powodującego wadliwość zaskarżonej decyzji, w kwocie co najmniej 5 000 EUR oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez nią samą i przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. W pierwszym zarzucie skarżący podnosi, że zaskarżona decyzja narusza ciężący na pozwanej obowiązek uzasadnienia, gdyż brak jest w niej wystarczającego uzasadnienia odrzucenia jego kandydatury. Choć ENISA podała skarżącemu ilość punktów, które otrzymał za każde kryterium selekcji oraz łączną punktację, ocena wszystkich kandydatów była z natury porównawcza, a więc przyznawane poszczególnym zgłaszającym się punkty były wynikiem takiej analizy porównawczej. Skarżący podnosi zatem, że z uwagi na to, iż ENISA nie podała mu konkretnego uzasadnienia punktów przyznanych mu w każdym z kryteriów, w tym względnych atutów wybranych kandydatów, którzy przeszli do etapu rozmów i testów, nie podała wystarczającego uzasadnienia, które pozwoliłoby skarżącemu ocenić, czy niekorzystna dla niego decyzja jest zasadna i czy stosowne jest wystąpienie ze skargą do Sądu, a po drugie, pozwoliłoby Sądowi na dokonanie kontroli zgodności z prawem tej decyzji.

2. W drugim zarzucie skarżący podnosi, że ocena komisji ds. naboru dotycząca jego zdolności była obarczona oczywistym błędem w ocenie, zwłaszcza przy ocenie kryteriów selekcji: „wysoki poziom zdolności organizacyjnych, dokładności i zdolności analizowania, zestawiania i streszczania złożonych informacji finansowych”; „Bardzo dobre umiejętności negocjacyjne i w zakresie rozwiązywania problemów”; „Duża zdolność do zarządzania ludźmi i konfliktami”; „Bardzo dobra umiejętność komunikacji w języku angielskim w mowie i w piśmie”; „Umiejętność utrzymania wydajności w warunkach znacznego obciążenia pracą i konsekwentnego dotrzymywania programowych terminów bez względu na zmiany w środowisku pracy”.
3. W trzecim zarzucie skarżący podnosi, że zaskarżona decyzja narusza zasady równego traktowania i przejrzystości. Próg przejścia kandydatów do etapu rozmów i testów został ustalony przez komisję ds. naboru arbitralnie i niezgodnie z prawem. Skarżący podnosi, że ogłoszenie o naborze nie zawierało żadnych warunków określających, kiedy zostanie określony ten próg i jakie kryteria komisja ds. naboru weźmie pod uwagę przy jego ustalaniu. Komisji ds. naboru nie podała więc żadnego uzasadnienia, w jaki sposób określiła jego poziom, a poinformowała o nim kandydatów dopiero po zakończeniu oceny.
4. Wreszcie, w świetle powyższych niezgodnych z prawem działań, skarżący wnosi o zadośćuczynienie za krzywdę, której doznał uczestnicząc w wadliwym i niezgodnym z prawem postępowaniu oraz z powodu braku uzasadnienia odrzucenia go, co można uznać wyłącznie za całkowity brak szacunku do niego i lekceważenie jego prawa do rzetelnej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2018 r. – Knauf/ EUIPO (upgrade your personality)

(Sprawa T-102/18)

(2018/C 134/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Martin Knauf (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt H. Jaeger)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „upgrade your personality” – zgłoszenie nr 15 750 029

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie R 1011/2017-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- rejestrację unijnego znaku towarowego „upgrade your personality” dla następujących towarów należących do klas 9 i 28:

klasa 9 – programy komputerowe nagrane; programy komputerowe [oprogramowanie do pobrania]; oprogramowanie; oprogramowanie gier; oprogramowanie do gier wideo; programy komputerowe do przetwarzania danych; komputerowe oprogramowanie graficzne; oprogramowanie gier rzeczywistości wirtualnej; oprogramowanie rzeczywistości wirtualnej; optyczne nośniki danych zawierające nagrane oprogramowanie; nagrane magnetyczne nośniki danych; kasety z gramami wideo; taśmy wideo; wstępnie nagrane taśmy wideo;

klasa 28 – konsole do gier.

Podniesiony zarzut

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2018 r. – S & V Technologies / EUIPO – Smoothline (Smoothline)**(Sprawa T-103/18)**

(2018/C 134/51)

*Język skargi: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: S & V Technologies GmbH (Hennigsdorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci T. Schmitz i M. Breuer)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Smoothline AG (Zurych, Szwajcaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Smoothline AG

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Smoothline” – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 958 169

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie R 115/2017-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 95 rozporządzenia 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2018 r. – Fundación Tecnia Research & Innovation/REA**(Sprawa T-104/18)**

(2018/C 134/52)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Fundación Tecnia Research & Innovation (Donostia-San Sebastián, Hiszpania) (przedstawiciele: P. Palacios Pesquera i M. Rius Coma, adwokaci)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie, że niniejsza skarga oraz zawarte w niej zarzuty są dopuszczalne;
- uwzględnienie zarzutów podniesionych w ramach niniejszej skargi i w konsekwencji stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz stwierdzenie, że nie jest konieczny zwrot kwot odpowiadających zadaniom wykonanym przez fundację TECNALIA;
- obciążenie REA kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy decyzji wydanej po przeprowadzeniu postępowania kontryktoryjnego w sprawie odzyskania środków finansowych w ramach umowy o dofinansowanie projektu FP7-SME-2013-605879-FOODWATCH. Powodem decyzji o rozwiązaniu umowy o dofinansowanie projektu FoodWatch jest rzekoma niewiedza skarżącej o istnieniu projektu BreadGuard, który zdaniem REA wykazuje znaczne podobieństwo do projektu FoodWatch pod względem celów, metodologii pracy i oczekiwanych rezultatów.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący braku uzasadnienia zaskarżonej decyzji z uwagi na nieuwzględnienie okoliczności odciążających wskazanych przez fundację TECNALIA w toku kontryktoryjnego postępowania wyjaśniającego.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia treści załącznika II do umowy o dofinansowanie projektu FoodWatch, jako że pozwana nie ujawniła tożsamości niezależnych ekspertów, którzy podpisali się pod ekspertyzami, na których opiera się zaskarżona decyzja, przez co TECNALIA nie mogła wnieść o ich wyłączenie.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia zasady winy, jako że pozwana nie uwzględniła stopnia uczestnictwa fundacji TECNALIA w popełnieniu zarzucanych czynów.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasady legalności, zważywszy, że TECNALIA wykonała projekty w prawidłowy sposób i nie dopuściła się naruszenia lub niewykonania podjętych zobowiązań.
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności z uwagi na nieuwzględnienie stopnia winy każdego z uczestników zarzucanego zachowania.

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2018 r. – Deray / EUIPO – Charles Claire (LILI LA TIGRESSE)

(Sprawa T-105/18)

(2018/C 134/53)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: André Deray (Bry-sur-Marne, Francja) (przewodniczący: adwokat S. Santos Rodríguez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Charles Claire LLP (Weybridge Surrey, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „LILI LA TIGRESSE” – zgłoszenie nr 015 064 462

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie R 1244/2017-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.
- obciążenie EUIPO oraz Charles Claire LPP kosztami postępowania przed EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2018 r. – Aytekin / EUIPO – Dienne Salotti (Dienne)

(Sprawa T-107/18)

(2018/C 134/54)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Erkan Aytekin (Ankara, Turcja) (przedstawiciel: adwokat V. Martín Santos)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Dienne Salotti SRL a socio unico (Altamura, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Dienne Salotti SRL a socio unico

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy Dienne – zgłoszenie nr 15 080 302

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 grudnia 2017 r. w sprawie R 1444/2017-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO lub strony skarżącej/interwenienta kosztami postępowania odwoławczego oraz kosztami w postępowaniu przed EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 2017/1001.
-

Postanowienie Sądu z dnia 22 lutego 2018 r. – Francja / Komisja**(Sprawa T-116/07) ⁽¹⁾**

(2018/C 134/55)

Język postępowania: francuski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 140 z 23.6.2007.

Postanowienie Sądu z dnia 22 lutego 2018 r. – Alcan France / Komisja**(Sprawa T-288/07) ⁽¹⁾**

(2018/C 134/56)

Język postępowania: francuski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 6.10.2007.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL